

РЕШЕНИЕ

№ 6632

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7038** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е жалба на „ГЛОБАЛ АДВАЙЗЪРИ“ ООД, ЕИК 20650610, представлявано от В. Е. Г., пълномощник на управителя В. В. Д., чрез адв. Т. К., срещу Решение № 1859/27.05.2022 г., постановено по НАХД № 3795/22 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 624718-F638454/15.02.2022 г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., с което на касатора на основание чл. 178 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, вр. чл. 97а, ал. 1 от с.з.

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение с доводи неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. К., която поддържа касационната жалба и моли за отмяна на въззивното решение. Претендира разности, за които представя списък.

Ответникът – Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., в съдебно заседание не е представляван. В депозирана молба излага становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съставът на районния съд е приел, че въз основа на резолюция за извършване на проверка № 222692103943885/08.12.2021 г. на „ГЛОБАЛ АДВАЙЗЪРИ" ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на данъчно задължено лице, при извършване въз основа на представени от дружеството счетоводни документи проверка, било констатирано, че същото е получател по облагаеми доставки на услуги, съгласно сключен Агентски договор от 08.06.2021 г. за извършване на услуги в областта на инвестициите и консултирането при финансиране, привличане на партньори за предоставяне на собствен капитал или/и кредитно улеснение за финансиране, участие в преговори и кореспонденция с партньори и други, извършени от доставчик от трета страна - адв. Б. Ж., гражданин на К., II Tax Number 790731302876.

Доставките на тези услуги са с място на изпълнение на територията на страната и са извършени от доставчик от трета страна адв. Б. Ж., който не е установен на територията на страната. За първата такава доставка е представена издадена фактура № #021/05.07.2021 г. на стойност 2 658 825,00 Tether /4 420 178,24 лв./ с доставчик адв. Б. Ж..

Към момента на проверката били извършени авансови плащания по доставката в размер на 1 312 285,69 лв.

Първото авансово плащане в размер на 65 000,01 евро е било извършено на дата 29.07.2021 г., видно от представените банкови извлечения. Данъчното събитие е възникнало на 29.07.2021 г. и на основание чл.25 ал.6 ЗДДС данъкът е станал изискуем на датата на възникване на това данъчното събитие., т.е., на 29.07.2021 г.

За резултатите от проверката е бил издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422104023372/13.12.2021 г., за който няма представени данни да е бил обжалван.

В тази връзка контролните органи приели, че на основание чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС вр. чл. 25 ал. 6 ЗДДС дружеството-жалбоподател като получател по доставки на услуги в областта на инвестициите и консултирането при финансиране, привличане на партньори за предоставяне на собствен капитал или/и кредитно улеснение за финансиране, участие в преговори и кореспонденция с партньори и други е следвало да начисли данъка за процесната доставка на датата на възникване на данъчното събитие, т.е., на 29.07.2021 г.

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 97а ал.4 ЗДДС вр. чл. 97а ал.1 ЗДДС, за което е съставен АУАН, сер. АН № F638454/14.12.2021 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

Съдът е проверил описаната в НП фактическа обстановка, като е събрал необходимите и относими доказателства, свързани с подлежащите на доказване факти от обективната страна на твърдяното нарушение. Съдът обаче е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от жалбата, с която е сезиран въззивния съд, дружеството е изложило доводи, че в случая се касае за освободена доставка на финансова услуга, за която чл. 97а, ал. 1 ЗДДС е неприложим. В решението си СРС не е изложил мотиви по отношение на така направеното възражение.

Между страните не се спори, че касаторът е данъчно задължено лице съгласно чл. 3, ал. 1, 5 и 6 ЗДДС, което е получател на услуги с място на изпълнение на територията на страната. В НП се сочи, че касаторът е получил облагаеми услуги с място на изпълнение на територията на страната, за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 ЗДДС.

Съгласно чл. 97а ЗДДС на регистрацията по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2. Според ал. 4 за лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрацията по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

Видно от цитираните разпоредби за да възникне задължението за подаване на заявление за регистрацията по ЗДДС, следва да се налице следните условия: получател на доставката да е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, същото да получава услуга с място на изпълнение на територията на страната, доставката да е облагаема и данъкът да е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 с.з.

Въззивният съд е приел, че в случая доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната, като същата е облагаема, поради което данъкът е изискуем от получателя. Приел е също така, че подаденото от дружеството заявление за регистрацията по ЗДДС е депозирано извън законоустановения срок, а именно на 08.12.2021 г., като е констатирано закъснение от 139 дни, считано от 22.07.2020 г. – 7 дни преди датата на възникване на данъчното събитие.

В мотивите на въззивното решение не е обсъдено дали получената доставка е облагаема, каквото възражение е направено от санкционираното дружество. Получаването на облагаема доставка е елемент от фактическия състав на чл. 97а ЗДДС, поради което същият следва да бъде безспорно установено в хода на административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 46, ал. 1 ЗДДС освободена доставка е: т. 1. договарянето, отпускането и управлението на кредит срещу насрещна престация (лихва) от лицето, което го отпуска, включително отпускането, договарянето и управлението на кредит при доставка на стоки при условията на договор за лизинг; т. 5. сделката, включително договарянето, свързана с дружествени дялове, акции или други ценни книжа и техни деривати, с изключение на управлението и отговорното пазене; това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху стоки или услуги извън посочените в този член. От страна на дружеството се поддържа, че услугата на АДБЖ се състои в участие при преговори, срещи и кореспонденция, с цел привличане на инвеститор, който да финансира дружеството чрез придобиване на дружествени дялове в него или чрез дългово финансиране. При това положение, следва да се установи, с оглед извършените услуги, дали същите попадат в обхвата на т. 1 и т. 5 на чл. 46, ал. 1 ЗДДС. Това обстоятелство не е изследвано от въззивния съд, поради което произнасянето му е при неизяснена фактическа обстановка, като не са обсъдени

всички релевантни за законосъобразното ангажиране на отговорността условия.
Предвид изложеното дотук, касационният състав намира, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, поради което същото подлежи на отмяна. Делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд, за ново произнасяне по жалбата на „ГЛОБАЛ АДВАЙЗЪРИ“ ООД, като следва да бъдат обсъдени всички елементи на фактическия състав на чл. 97а ЗДДС и едва при наличието на всички от тях да бъде направен извод по отношение законосъобразността на издаденото наказателно постановление.
При новото разглеждане съдът следва да се произнесе и по искането за разноските на основание чл. 226, ал. 3 АПК.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1859/27.05.2022 г., постановено по НАХД № 3795/22 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.
ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.